

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Jiřího Běhounka a Víta Kaňkovského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk č. 1010)

Vláda na své schůzi dne 12. října 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a vyjádřila s tímto návrhem zákona **souhlas**. Zároveň upozorňuje na některé dílčí nedostatky návrhu, které doporučuje zohlednit v dalším legislativním procesu:

1. Vláda především zdůrazňuje možné rozpočtové dopady spojené se zrušením stávajících služebních míst odborných nelékařských zdravotnických pracovníků, ačkoli s nimi předkladatelé návrhu v důvodové zprávě nepočítají. Dojde-li ke zrušení služebního místa státního zaměstnance, je podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, služební orgán povinen převést jej na jiné vhodné služební místo, a není-li takové služební místo nalezeno, zařadí se státní zaměstnanec mimo výkon služby z organizačních důvodů, a to nejdéle na 6 měsíců. Po tuto dobu státnímu zaměstnanci náleží plat ve výši 80 % měsíčního platu, přičemž marné uplynutí této doby je důvodem pro skončení služebního poměru a státní zaměstnanec může mít dále nárok na odbytné, jehož výše se odvíjí od délky nepřetržité doby trvání služebního poměru.
2. Dále vláda upozorňuje, že není doloženo, nakolik stávající odborní nelékařští pracovníci splňují předepsané vzdělání a další předpoklady k výkonu činnosti odborných nelékařských zdravotnických pracovníků (navrhovaná právní úprava předpokládá vysokoškolské vzdělání podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních a certifikovaný kurz). Pokud stávající zaměstnanci předepsané vzdělání a další předpoklady k výkonu činnosti odborných nelékařských zdravotnických pracovníků nesplňují, bylo by nutné přijmout nové zaměstnance.
3. V § 16a odst. 6 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení se zakotvuje určitá forma koncentrace řízení. Orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu podle § 4 odst. 2 a § 8 tohoto zákona by stanovoval lhůtu, ve které by

posuzovaná fyzická osoba mohla předložit podklady k posouzení svého zdravotního stavu (nejméně však 15 dní), přičemž k podkladům předloženým po uplynutí stanovené lhůty by se nepřihlíželo. Zároveň by orgán sociálního zabezpečení mohl zmeškání této lhůty v odůvodněných případech prominout s tím, že proti rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty by odvolání nebylo přípustné a toto rozhodnutí by bylo vyloučeno ze soudního přezkumu. Vláda doporučuje zvážit, zda by tato konstrukce nemohla v praxi přinášet aplikační nesnáze.